

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja, dné 25. novembra leta 1890.)

(Konec.)

Posl. Hribar pravi, da v minolih 6 letih se ni glasovalo o tako važnih zadevah kakor danes. Izreka zahvalo vsem, ki so pripomogli pri tako koristnem delu. Naglašá potrebo peazne pogodbe južne železnice in dolenskih železnic. Ker je Ljubljana izključena, treba, da se sklene peazna pogodba tako, da bode veljavna za Ljubljano. Dalje poudarja potrebo razširjenja kolodvora južne železnice, ker je pretesen in popolnoma nesposoben zgrajen za osobni promet. V Gradcu predelal se je pred par leti, tudi za Ljubljano je načrt že gotov. Ljubljana je postaja osma po vrsti, skrajni čas je, da južna železnica zgradi nov kolodvor. Tudi v drugih zadevah ozira se premalo na Ljubljano, kakor na pr. pri tour- in retourbiljetih. Gledé ravnopravnosti slovenskega jezika treba je strogo paziti, da se izpolnujejo ukrepi vodstva. Konečno govori še o znižanju tarifov. Gledé vsega navedenega stavlja naslednje resolucije:

Deželnemu odboru se naroča:

1. Da se obrne do c. kr. trgovskega ministerstva s prošnjo, naj z ozirom na bližajočo se dogradnjo dolenskih železnic z vso silo dela na to, da se postaja Ljubljanska vsprejme v peazno pogodbo, sklenjeno za promet c. kr. državnih železnic do Trsta in nazaj s c. kr. priv. južno železnično družbo za progo Ljubljana-Divača:

2. da se obrne do generalnega ravnateljstva c. kr. južno-železnične družbe na Dunaji z nujno prošnjo:

- a) za upeljavo ravnopravnosti slovenskega jezika na vsej progi držeči po Kranjskem;
- b) za razširjavo Ljubljanskega kolodvora in za zgradbo novega, prometnim zahtevam odgovarjajočega kolodvorskega poslopja za osobni promet;
- c) da se pri tarifah sploh, zlasti pa pri onih za osobni promet ozira malo bolj kakor doslej na deželno glavno mesto Ljubljansko.

Posl. Kavčič pravi, da ni sovražnik dolenskih železnic, da pa ima pomisleke, če bi železnica ne nesla. Tu gre za milijone in dežela prevzame veliko odgovornost. Iz mnogih številčk še ni mogel dobiti jasnega pregleda. Za zavezo ne more glasovati, zato je proti temu, da dežela prevzame garancijo čistega dohodka.

Posl. Luckman pravi, da je poročilo odseka temeljito sestavljeno. Stvar je že 30 let na dnevnem redu. Trpel bode res promet v Rakeku, ali ozir na jeden okraj ne more biti merodajen. Podpira resolucije Hribarjeve, samo zaradi slovenskega jezika omenja, da je teško ustreči vsem željam. Dostavlja samo, naj se resolucija Hribarja popolni, da se jednaka prošnja pošlje tudi ravnateljstvu državnih železnic ter stavlja resolucijo: Naj se pretesa neko prošnjo trgovske in obrtne zbornice Goriške za novo železnično progo, ki bi držala od Jlavornika čez Bled, Bohinj, Bačo, Gorico v Trst.

Poročevalec dr. Tavčar odgovarja poslancu Kavčiču ter pravi, da je sam kriv, če nema pregleda, a on misli, da je dobro informiran, ker je rekel, da bi glasoval tudi za jeden milijon. Proti novi progi od Goriške zbornice priporočani govore strategični oziri, ker bi bila sovražniku preveč izpostavljena.

Pri glasovanji vsprejme se brez ugovora navedeni načrt:

Zakon z dne veljaven za vojvodino Kranjsko, o poroštvo čistega dohodka za dolenski železnici.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

Člen I.: Za slučaj, da se podeli v zmislu določil zakona z dné 6. junija 1890. l., drž. zakonika št. 118, koncesija za lokomotivno železnico, katero je kot glavno železnico druge vrste napraviti iz Ljubljane čez Grosuplje in Trebuje v Rudolfovo, eventualno v Stražo, s krilom z Grosuplja v Kočevje, katero je pa narediti kot lokalno železnico (Dolenske železnice), dá dežela Kranjska za navedeni dve železnici poroštvo vsakoletnega čistega dohodka 296.953 gld. a. v., primerne potrebnostim za štiridostotno obrestovanje in razdolžbeni delež prioritetnega zajma v imenskem znesku 7 milijonov goldinarjev av. velj. v notah, katerega je v namene novčene dobave vzeti na posodo ter poplačati v 75 letih.

Člen II.: Zagotovilo zgoraj navedenega dohodkovnega porošstva je zavisno od pogoja:

1. Da se država v zmislu navedenega zakona z dné 6. junija 1890. l., drž. zak. št. 118, udeleži pri glavnični dobavi za obe lokalni železnici, imenovani v členu I., s tem, da prevzame polno uplačanih glavinskih delnic akcijske družbe, ki se sestavi v imenskem znesku 2.500.000 gld. a. v. v notah;

2. da prevzamejo deležniki najmanj delni znesek 600.000 gld. a. v. v glavinskih delnicah po kurzu al pari, naposled

3. da se po primernih dogovorih mej koncesionarji, upravo državnih železnic in Treboveljsko premogokopno družbo o zalaganji in pošiljanji premoga iz Kočevskih premogokopnih rudnikov za obrat dolenskih železnic in državnih železnic zagotovi tolik čistí dohodek za dolenski železnici, da je, ako se vzamejo v poštév dohodki, katerih se je nadejati iz ostalega prometa, pričakovati pokritja vsakoletnemu čistemu dohodku, za katerega je po členu I. prevzela dežela poroštvo, iz prejemkov železnice same.

Člen III.: O natančnejših določilih za dohodkovno poroštvo zagotovljeno za dolenski železnici po členu I. od dežele kranjske, zlasti o pogojih za dozvedbo, izplačilo in svojedobno povračilo poroštenih doplatkov, katere eventualno plača dežela, je mej deželnim odborom, kateri mora pri tem postopati v sporazumu z državno upravo, in mej koncesionarji dolenskih železnic skleniti dogovor, pri katerem se zmiselno uporabijo v §§. 3. do uštetega 7. koncesijske listine z dne 10. oktobra 1888. l. drž. zak. št. 178, za lokalno železnico Eisenerz-Vorderberg ustanovičena določila o dohodkovnem poroštvu, danem od države za to lokalno železnico.

Člen IV.: V pravila akcijske družbe, katera se sestavi za dolenski železnici, vsprejeti je določilo, da je morebitna prihranila pri prvotni od vlade odobreni napravní glavnici, kakor tudi dohodkovne prebitke, kateri bi presežali potrebščino za obrestovanje in razdolžbo prioritetnih zadolžnic, kakor tudi za pravilom primerno največ petodostotno dividendo akcijske glavnice, zalagati v prid rezervnega zaklada, katerega je porabiti pri dobavi glavnic za druge lokalne železnice na Kranjskem, za katere bi akcijska družba morebiti dobila pozneje koncesijo.

Člen V.: Sklep deželnega zbora kranjskega z dne 19. oktobra 1888. l. o prevzetji glavinskih akcijske družbe, ki se sestavi za dolenski železnici, v imenskem znesku 500.000 gld., po kurzu al pari, je razveljavljen.

Člen VI.: Izvršiti ta zakon, ki stopi v veljavnost tisti dan, ko se razglasi, naročeno je Mojim ministrom za notranje stvari, za finance in za trgovino.

Dalje se vsprejmejo naslednji predlogi železničnega odseka:

Visoki deželni zbor izvolí skleniti:

1. Priloženemu zakonskemu načrtu se pritruje.

2. Deželnemu odboru se naroča, temu načrtu izposlovati Najvišje potrjenje.

3. Deželni odbor se pooblašča, da konsorciju dolenskih železnic v pokritje troškov za podrobní načrt teh železnic iz deželnega zaklada da posojilo do največjega zneska 30.000 gld. proti svojetasnemu povračilu iz glavnice, ki se ima dobiti za železnično zgradbo in proti obrestovanju, katero bode pozneje določil deželni odbor.

4. Konsorciju, ki je v zadevi dolenskih železnic pospeševal deželne interese, osobito ekselenciji baronu Schwegelnu in gospodu profesorju Šukljeju izreka se zahvala zbornice.

Istotako bile so vsprejete naslednje resolucije:

a) Deželnemu odboru se naroča, da ima z ozirom na, po deželi prevzeto poroštvo vsako leto z letom 1892 počenši in za toliko časa, dokler bi ne donašale glavinske delnice dolenskih železnic nikake ali ne cele dividende in kolikor časa bi trajalo po deželi prevzeto poroštvo, tiste zneske, ki bi se bili sicer pri glavnicah za nakup glavinskih delnic namenjenih vsako leto na 5% interesih zgubili, združiti v poseben zaklad do najvišjega zneska 500.000 gld., ki se ima pri deželnem gospodarstvu posebej in zase plodonosno oskrbovati ter služiti v prvi vrsti v to, da bi dežela iz njega zajemala to ali drugo leto tiste svote, koje bi morda vsled prevzetega porošstva izplačati imela, v drugi vrsti pa v to, da bi se končno uporabil za druge železnične ali pa sploh deželne namene.

To resolucijo je pri deželnem proračunu za leto 1892. že v poštév vzeti.

b) Deželnemu odboru se naroča, da mu je pri dogovoru, ki ga bode v smislu člena III. predložil zakonskega načrta skleniti mej deželnim odborom in mej koncesionarji dolenskih železnic in pri katerem bode zmiselno uporabiti §§. 3. do uštetega 7. koncesije z dne 10. oktobra 1888. leta drž. zak. št. 178, (lokalna železnica Eisenerz-Vorderberg) paziti na to, da se v ta dogovor ne vsprejme določba §. 6. omenjene koncesije, po kateri se o preteku koncesije poroštení zastanki državi ne smejo povrniti, dokler neso poplačane vse glavinske delnice; deželnemu odboru se nalaga, da ima pri sklepanji tega dogovora temveč zahtevati, da se ne smejo v nikakem slučaju glavinskim delnicam dividende prej razdeljevati niti ne te delnice same prej izplačevati, dokler se neso deželi povrnilí vsi poroštení zastanki s pripadki vred.

c) Deželnemu odboru se naroča, da mu je pri trgovinskem ministerstvu z vso odločnostjo delati na to, da se za čas trajajočega, po deželi za obrestovanje in amortizovanje prioritét prevzetega porošstva v upravnem svetu delniške družbe, ki se ima ustanoviti v namen zgradbe dolenskih železnic, določi deželi v pravilih še jeden zastopnik in da se za gori omenjene dobe vrhu tega v ta svet vsprejme tudi še odposlanec deželnega stolnega mesta Ljubljane,

Resolucije posl. Hribarja in Luckman na vsprejmo se jednako brez ugovora.

Dež. predsednik baron Winkler odgovarja na interpelacijo barona Apfaltrerna in tovarišev

glede Kamniške železnice. Predložil jo je vis. ministertvu, a nema še odgovora, zato je prosil vzeti to na znanje.

Dež. glavar dr. Poklukar izreka zahvalo vsem poslancem za neutrudljivo delovanje, s katerim so se dosegli zanimivi uspehi, dalje svojemu namestniku baronu Apfaltrernu izreka najtoplejšo hvalo, istotako gosp. dež. predsedniku in vsem gospodom v odsekih. Če pogleda nazaj na uspeh 41dnevnega zasedanja, vidi, da je bilo posebno uspešno ter se je sklenilo mnogo koristnega. Konča s trikratnim Živio na presvetlega cesarja, kateremu odgovarjajo krepki Živio-, Slava- in Hoch-klici po dvorani.

Dež. predsednik baron Winkler izreka zahvalo od strani vlade poslancem obeh strank za neumorno delavnost na korist dežele.

Posl. Grasselli izreka zahvalo dež. glavarju dr. Poklukarju za veliki trud, ki ga je imel z vodstvom obravnav, ki je bilo vedno ustrajno. Čeravno so časih uskipeli valovi, vedel je vedno z mirnim, stvarnim, dobrohotnim vodstvom držati obravnave v meji dostojnosti. Želi, da ga kmalu zopet vidimo čilega in popolnoma zdravega na svojem mestu. (Živio-klici.)

Konečno se zahvali še baron Schwegel v imenu nenavzočega barona Apfaltrerna in tudi v imenu svojih tovarišev izreka zahvalo dež. glavarju za dobrohotnost njegovo proti manjšini ter želi, da se mu skoro okrepeča zdravje.

Ko se zahvali še dež. glavar dr. Poklukar, sklene zadnjo sejo o polu 7. uri zvečer.

S tem končal je dež. zbor kranjski svoje letošnje zasedanje, katero je bilo zanimivo v marsikaterem oziru, in nam bode dalo še večkrat priliko vračati se na njega obravnave, ki so bile posebno važne vsled sklepov storjenih na shodu slovenskih poslancev, katerim je zbor dal bolj konkretno lice. Y.

Andreja Einspielerja slavnost.

Iz Celovca 29. nov. 1890.

Komaj da je bilo zborovanje slovenskega katoliško-političnega in gospodarskega društva končano, že so pričeli dohajati gostje k slavnosti. Posestnik gostilne „Sandwirth“, g. Simon, je s svojimi postrežki v hipu pripravil vse potrebno, dal pogrniti mize in razsvetlil obe elegantni in obširni dvorani, ki sta napravljali mogočen utis na tuje udeležence. Ob polu 7. uri bilo je vse prirejeno in proti 7. uri bili so vsi prostori v velikih in prostornih dvoranah že skoro popolnoma zasedeni. Dolga miza po sredi namenjena bila je za čestito duhovščino, mize ob straneh za mestno občinstvo. Prvo dvorano in stranski del velike dvorane zasedli so kmetski rojaki. V sredi na desni strani dvorane postavljen bil je kip Andreja Einspielerja, katerega so obdajale jako okusno sestavljene zimske cvetlice, lepo grupirane.

Kmalu po 7. uri ustopi oktet čestitih gospodov pevcev Ljubljanske čitalnice, ki so došli v Celovec z večernim vlakom ob 3/4 na 7. uro ter bili na kolodvoru vsprejeti in potem v vozovih v „Sandwirthov“ hotel dovedeni, kjer so imeli tudi prirejene sobe za prenočišče. Občinstvo pozdravilo je pri prihodu gospode pevce, posebno pa opernega pevca, g. Jos. Nollija, z živahnimi slava- in živio klici.

Ob 3/4 na 8. uro pričel se je izvajati polagoma program, kakor je bil že v Vašem cenjenim listu objavljen. Godba pričela jo svirati koračnico in kmalu potem nastalo je prav veselo in živo razgovarjanje pri mizah na okrog.

V kratkem a presrečnem govoru pozdravi v imenu društva podpredsednik g. Vek. Legat vse zbrane goste, v prvi vrsti pa one rojake, ki so došli k slavnosti s Kranjskega in Spodnje-Štajerskega.

Za tem nastopijo, s ploskanjem pozdravljeni, č. gg. pevci ter zapoje Nedvedov zbor „Pomlad in ljubezen“ jako lepo in blagodoneče. Občinstvu je ta zbor tako dopadel, da so ga morali ponavljati.

Krasni slavnostni govor v spomin rajnemu msgr. Andreju Einspielerju govoril je č. g. mestni kapelan France Treiber tako prepričevalno in nautušen, da mu je po završenju taistega vse čestitalo, — in ploskanja ni bilo niti konca ne kraja, ko je godba zasvirala koj potem našo slovensko himno „Naprej zastava slave“. Nepopisno nautušenje nastalo je pri tej priliki in „Naprej“ ponavljati je morala godba potem še večkrat, ko je vse občinstvo stoje poslušalo in za godbo peto. Marsikom, ki ni resnično čutil za narod, so-

bito obilici naših vrlin č. gg. duhovnikov, igrale so pri tej priliki samega narodnega nautušenja solze v očeh.

Zdajci razvila se je vesela, prava slovanska zabava. Ker je imel nastopiti za to točko slavni operni pevec, g. Jos. Noll, čakalo je občinstvo že prav težko na ta trenutek lepega užitja. Ko pa je, burno pozdravljen, stopil na oder ter se v svoji simpatični osebi predstavil občinstvu s pesmama: „Srcu“ od Mir. Vilharja in „Kam?“ od Kamila Mašeka, bilo je občinstvo kar očarano po krasnem tem petju. In ko je končal, nastalo je tako viharno ploskanje, da se je skoro dvorana tresla. Kaj mu je družega preostajalo, nego pesmi še jedenkrat ponavljati. Pel je pozneje še: Kamila Mašeka: „Nezakonska mati“, — Skřoupa: „Kje dom je moj?“ — Miroslava Vilharja: „Po jezeru bliz Triglava“ in Kamila Mašeka: „Zgubljena vera“. Po završenem programu pa je dodal še „Sarafana“ in nekaj domačih narodnih pesni, ker se občinstvo ni moglo ločiti od pevca ter je v jedno mer prosilo, da naj bi le še pel. G. Noll pa se ni dal veliko prositi, ker bil je prav dobre volje in je rad ustrezal občinstva želji, zato se mu je pa tudi hitro prikupil. Vse pesni je na glasoviru spremljal jako spretno gosp. P. Lozar.

Žal, da ne morem strokovnjaški opisati tega dela petja. Krasni, v srce segajoči glas in milina petja, potem pa predavanje in izvajanje samo, nam je porok, da smo imeli pred seboj pevca-umetnika, na katerega sme naš slovenski narod ponosen biti. Prav iz srca obžalujemo, da so nam trenutki tega krasnega užitka tako hitro potekli in da si danes le še v duhu predstavljati moremo, kako zares lepo je bivati v pevčevi sredi in poslušati mogočno doneči, zvonki njegov krasen glas. In če poje slovenske pesni mož, ki tudi čuti in živi za narod svoj, ni se čuditi, ako ga je naposled občinstvo kar obsulo najlaskaveje z ovacijami, ker pel je v istini s takim občutkom, da je bil v njega vse kar zamakneno in zaljubljeno.

Posebno burno ploskanje žel je g. Noll pri pesnih: „Kje dom je moj?“ in „Po jezeru bliz Triglava“. Tekst druge kitice v prvi pesni je našim koroškim razmeram primerno preuredil, in se naslednje glasi: Kje dom je moj? — kje dom je naš? — tu v slavnem Korotanu — kjer Slovencu so bili lepši dani — ko je prost in srečen bil — se za dom svoj je boril — tu še zdaj je zemlja naša — zemlja slovenska dom je naš!

Ne verjel bi človek, da je mogoče s to tako znano domačo pesnijo napraviti tako globok utis, a treba je slišati, kako jo je pel pevec, kako je naglašal pojedine besede, kako globoko jih je čutil sam, potem se lahko razume velikanski efekt.

Deklamovalka „Pesni koroških Slovencev“ od dr. Lovro Tomana, bila je, pri koroških Slovencih kot taka že dobro poznana, vrla mlada gospica Rožica Legatova, ki je svojo nalogo izvrstno pogodila in je bila prisiljena na občo željo deklamacijo ponavljati. Žela je tudi ona burno ploskanje in bila pozdravljena z nautušenimi klici: Živela mlada rožica slovenska!

Komični prizor: „Trije nosovi“, ki so ga predstavljali v kostumih izredno dobro trije gg. pevci Ljubljanski, pa je napravil veliko smeha. To je bilo nekaj posebnega za naš kmetski narod in preverjen sem, da bomo „Tri nosove“ kmalu videli predstavljati kje na kakem odru na deželi pri veseljah in shodih, katere si prirejajo v zabavo naši kmetski rodoljubi.

Prečitali so se potem brzojavni pozdravi, katere je občinstvo poslušalo z zanimanjem, ter odzdravljalo z krepkimi Živio-klici.

Pesni: „Slovo“, zbor z bariton-solom gosp. Jos. Nollija, potem „Veltava“ od Bendla in druge narodne pesni, ki so jih pevali vrli in pri nas neizmerno priljubljeni Ljubljanski pevci, dopadle so jako in reči snemo, da so gospodje rešili svojo nalogo povsem izvrstno ter nam napravili obilo veselja in lepega užitka. Tudi nekaj smešnih so nam po programu navrgli in zabrenkali še „Dudelsök“, ki je prouzročil vsestranski smeh.

Vsak po dva zbora zapeli so tudi slovensko-koroški pevci iz Št. Lenarta pri sedmih studencih in iz Apač, kateri so bili vsprejeti z živahnimi odobravanjem.

Ko je bil program končan, poprime izmej gostov besedo operni pevec gosp. Jos. Noll ter

nazdravi spominu Einspielerjevemu. V krasnih besedah spominja se ranjkega in nautušuje v prvi vrsti koroške Slovence, da ostanejo zvesti načelom, katere je zastopal in gojil z jekleno voljo, vstrajnostjo in potrpežljivostjo skozi dolgo vrsto let ranjki voditelj, nepozabni Andrej Einspieler. Napije naposled solidarnosti vseh Slovencev in izreka željo, da bi tudi koroškim Slovencem že jedenkrat zasijalo solnce boljše bodočnosti.

Sedaj pričele so se vrstiti napitnice. Napivalo se je v prvi vrsti junaku večera g. Jos. Nollju, kot pevcu in uzornemu narodnjaku, potem slavnim čitalničnim pevcem, deželnim poslancem, župniku Gregorju Einspielerju in Muriju, odboru katoliško-političnega društva in drugim rodoljubom. Čuli smo mnogo izvrstnih govornikov duhovskega in posvetnega stanu, katerih govori so bili vsi vsprejeti z istim nautušenjem, s katerim so bili govorjeni. Mej mlajimi duhovniki smo opazili posebno dva govornika, rodom Čeha, ki sta govorila tako lepo in gladko slovenščino, da je bil to pač najlepši dokaz istinite slovanske vzajemnosti, ter kazal sijajno kako lahko se Slovan priuči drugemu slovanskemu jeziku ter uspešno deluje mej slovanskimi brati. Poudarjala se je krepko pri tej priliki vzajemnost slovanska. Vmes pa so pevci veselo peli in godba je pridno svirala. Čas je hitro tekel in bilo je že daleč čez polnoč, ko smo se morali raziti v nadi, da se pri drugi priliki zopet snidemo in prijateljsko ter rodoljubno našo vez še bolje utrdimo.

Posestnik gostilnice pri „Sandwirthu“, gosp. Simon, potrudil se je pridno, da je vse dobro postregel in zahvaljujemo se mu, ker nam je prepustil v porabo svoje lepe prostore, ne oziraje se na one strastne nestrpnosti, katerim to baje ne ugaja in bi najraje videli, da se nam je tako godlo, kakor svojedobno slovenskim okoličanom v Pliberku, ko se jim je zapreke delalo, da niso mogli slaviti cesarskega imen dana. Sandwirthovo gostilno in hôtel vanm Slovincem, ki dohajajo v Celovec, priporočamo najtopleje v porabo.

Vsem onim, ki so na kateri koli način pripomogli, da se je ta za naše razmere sijajna slavnost tako lepo izvršila, se presrečno zahvaljujemo ter jim kličemo srčni živio in slava!

Proti koncu naj še omenimo, da se to pot naš mestni magistrat ni več branil, vsprejeti slovenske uloge in da nam je velikodušno na lice mesta poslal celó stražo, za katero pa nismo prosili, da bi nas varovala pred eventuelnimi napadi, katerih pa se ni bilo bati, kajti prebivalci Celovškega mesta so se do slej nam nasproti še vedno taktno in dostojno obnašali in se nikakor ne morejo in ne smejo primerjati onim razposajenim nemčurskim rogoviležem, kakoršne smo spoznali v Pliberku, Celji in Opavi. To omenjati štejem si temveč v dolžnost, ker sta skušala renegata Dobernik v „Freie Stimmen“ in Foresti v „Vill. Deutsche Allg. Zeitung“ prebivalce nahujskati zoper nas in našo slavnost, katerim se je pozneje tudi hripava „Tagespošta“ na ljanice usedla, a je ta nakana vsem trem izpodletela, ker tukajšnje prebivalstvo se je samo z gnevom odvrnilo od teh plačanih hujskačev, ter nam privoščilo nedolžno zabavo brez vsake najmanjše ovire.

Tako smo praznovali v nemškem (?) Celovcu slovensko slavnost, ki je bila sijajna in dela čast našemu vrlému slovenskemu političnemu društvu.

V prihodnji številki prijavimo došle telegrame.

K—č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. decembra.

Prememba sisteme.

Levičarji pričakujejo, da se spremeni vladna sistema njim v korist. Ugibljejo, se li preustroji Taaffeovo ministerstvo, ali pa pride kako drugo. Imenujejo se že razne osebe, ki zasedejo ministerske stole, mej drugim Chlumecky, Plener, Kiellmannsegg in Thun. Da baron Gautsch ostane, to se že samo po sebi razume. Ustop sedanjega namestnika dolnjeavstrijskega v ministerstvo bi židom seveda ugajal, protisemitje bi pa z njim bili javljane zadovoljni. Več sedanjih levičarjev bi ne podpiralo vlade, v kateri bi sedel ta mož in zato bi bila za večino v zadregi. Brez Slovanov bi se ne mogla obdržati.

Kulturni boj na Ogerskem.

Kakor se kaže, bode še huda borba mej duhovščino in vlado na Ogerskem. Ker duhovščina v zbornici ni mogla vlade spraviti v zadrego, boče

svojo srečo poskusiti v gospodski zbornici. Škofje bodo v tej zbornici sprožili razgovor o ukazu ministerstva bogočastja in nauka zastran upisavanja v krstne knjige. Borba bode zopet huda. Vlada že straši duhovščino, da uvede civilni zakon, ako duhovščina ne odjenja. To je pa lažje rečeno, nego storjeno. Predno se bode na to moglo misliti, mora se temeljito premeniti uprava. Poskrbeti bode treba, da dobe občine sposobnih organov za vodstvo civilnih matrik. To bode pa težavno, ker na Ogerskem primanjkuje inteligence.

Jednotna srednja šola na Ogerskem.

Ogerski učni minister je obljubil, da v kratkem predloži zbornici poslanece načrt zakona o uvedeni jednotne srednje šole na Ogerskem. Taka preustrojba srednjih šol je pač umestna, ker se dečki dovršivši ljudsko šolo pač še ne morejo odločiti, ali imajo več sposobnosti za humanistične ali za realistične študije. Želeli bi le bilo, da se tudi v tostranski državni polovici uvede taka šola. V reformi srednjih šol bodo nas Madjari prehiteli, kakor so nas že v marsičem drugim. Pri nas se šolska uprava preveč peča z malenkostmi.

Vnanje države.

Iredenta.

Italijanska vlada nekda hoče energično postopati proti iredenti. Mi verjamemo, da Crispiju sedaj iredenta ne ugaja, dvomimo pa, da bi vlada imela dovolj moči, da bi jo zatrla. Italijanske vlade so le predolgo mirno gledale rovanja iredentovcev in iredentske ideje so se tak globoko ukoreninile v prebivalstvu, da jih najbrž nobena vlada ne bode mogla izriniti.

Italijanska zbornica.

V italijanski zbornici bode vlada imela 410 glasov. Crispiove stališče pa vender še s tem ni utrjeno, ker vladna stranka bode javljne v vseh vprašanjih hodila z njim. Mnogi vladni pristaši so obljubili svojim volilcem, da bodo glasovali proti vsem novim davkom in se potegovali, da se zmanjšajo stroški za vojno upravo. Ker pa vlada s sedanjimi davki ne bode izhajala in se stroški za vojno ne bodo pomanjšali, pričakovati je v kratkem razpora mej vladno stranko.

Rumunski senat

izvolil je kandidata zedinjenih opozicijonalcev generala Floresca s 53 glasi svojim predsednikom. Vladni kandidat doseďanj predsednik dobil je 52 glasov. Ministerski predsednik je izjavil, da takemu izidu volitve pripisuje veliko važnost in bode o njem poročal kralju.

Parnell.

Sedaj, ko to pišemo, še ne vemo, kako so irski poslanci odločili zastran Parnella. Po nekaterih poročilih iz Londona, Parnell niti ne misli umakniti se, če mu poslanci izreko nezaupnico. Apelovati baje hoče na narod. Irski vodja pa ne dolži vlade, da je napravila kapitana Sheo, da je uležil tožbo proti svoji ženi, temveč radikalno frakcijo liberalne stranke, katera hoče Irce uničiti, ker so glasovali, da se poviša apanaža princu Waleskemu. To sklepa Parnell menda nekoliko iz tega, ker ga baš liberalna in radikalna glasila sedaj naj bolj napadajo. Če Parnell ne odstopi, bode se najbrž razcepila irska stranka. Jeden del bode hodil z njim, drugi pa ne. Liberalci pa ne bodo več podpirali Ircev in rešitev irskega vprašanja se bode zopet za več let zavlekla.

Domače stvari.

— (Dr. Emil Holub,) sloveči potovalec po južni Afriki, bode predaval v tukajšnji redutni dvorani prihodnji četrtek, 4. dan decembra meseca ob 1/2 8. uri zvečer o „Grmovnikih (Bushmen), o šegah in navadah zamorskega plemena Bečuvana pa o vojnem načinu in taktiki plemena Amatabele-Culu“. Kakor znano, namerava dr. Holub prirediti prihodnje leto razstavo velikanskih zbirk, ki jih je seboj pripeljal iz Afrike. Ta razstava, za katero se živo zanima naš presvetli cesar sam, bode v Dunajski rotundi in troški priprav za razstavo znašajo preko 120.000 gld. Dr. Holub potuje zdaj že nad leto dni po našem cesarstvu in predava v raznih krajih samo iz tega namena, da bi nabral polagoma to vsoto. Po razstavi bode dr. Holub podaril svoje zbirke muzejem in šolam in sicer je polovico zbirk opredelil za mesta, kjer predava. Po tem takem dobode tudi Ljubljana nekaj iz imenitnih Holubovih zbirk. Kdor je čital knjige pogumnega potovalca, tisti vé, kako zanimiva so dr. Holubova razkritja. Pričakovati je torej, da bode Ljubljansko občinstvo rado poslušalo se prilike zopet videti in slišati moža, čegar ime je znano po vsem izobraženem svetu. Sedeže za predavanje v četrtek prodajata iz prijaznosti gospoda trgovca Vaso Petričič na Mestnem trgu in Karl Tili v Špitalskih ulicah.

— (Iz Šmartina pri Litiji:) Šmartinski obč. zbor izvolil je svojima čast. članoma gg. Luko Svetca in F. Višnikarja, ker sta dosegla s svojima

govoroma, da se bode cesta čez Wageršperk vendar-le zgradila.

— (Iz pisarnice „Dram. društva“.) Dramatično društvo bode spravilo še v tej sezoni na oder zbrano burko s petjem „Čevljar baron“. Ulogo Podplata mojstra bode pel iz posebne prijaznosti na vabilo Dramatičnega društva gospod Vekoslav Jenič, ki je rečeno ulogo pel že v Novem mestu s sijajnim uspehom.

— (Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji) poslal je narodni učitelj, ki ne želi biti imenovan, 5 gld., katere je on nabral. Darovali pa so gospodje: Josip Bezljaj, meščanski učitelj na Krškem, 1 gld.; Jurij Adlešič, nadučitelj v Šmartnem, 1 gld.; Janko Petek, načelnik postaje Kresnice, 50 novčičev; J. Bartelj, učitelj v Šmartnem, 50 novč.; Kegljčka zveza 3 partij 1 gld. 60 novč., nekdo na Vačah 40 novč. Srčna bodi hvala vsem darovateljem!

— (Peta slovenska glediška predstava) bila je iz prve dobe slov. gledališča znana burka „Slovenec in Nemec“ ali tat v mlinu, pod katerim imenom je znana starejšim obiskovalcem slovenskega gledališča. Igrala se je zadnjikrat leta 1871., torej je bila mnogim neznana. Akoravno je stara in bi bila potrebovala semtertja malo poprav, spolnila je svoj namen, občinstvo za par ur ni prišlo iz smeha in drugega se konečno od burke ne sme zahtevati. Na kritično rešeto taci del ni devati, ker bi preostalo prav malo po resnem pretresovanju. Igralo se je v celoti prav povoljno. V prvi vrsti nam je pohvalno omeniti g. Borštnika, ki je prav izborno v maski in igri karakterizoval Nemca Mihelna. Bila je to brez dvojbeno jedna izmej njegovih najsrečnejših nalog. Da se je njegovemu v dialektu govorečemu Nemcu semtertja usedel kranjski Slovenec za tilnik, tega mu na slovenskem odru ne moremo šteti v greh. Mej igralkami bila je ta pot najbolj na mestu g. Nigrinova, kot dekla Doroteja. Bila je prav pristna kranjska Micka. Gosp. Sršen bil je prav dober v nalogi žida Arona Mavšnela, želeli smo samo, da je govoril malo bolj razumljivo. Gospa Borštnik-Zvonarjeva dosegla bi bila večji uspeh, da je govorila malo hitreje, kar bi bilo tu popolnoma na mestu. Očividno borila se je z nenavadno ji nemščino, to je menda uzrok, da je bila malo preveč flegmatična Nemka. Gospa Danilova ugajala bi bila, da ni bila preveč afektirano naivna. V taci nalogah treba pred vsem naravnega igranja. Gosp. Danilo v nalogi dijak bil je povoljen. Svetovali bi mu samo ne pritikati toliko nepotrebnih vokalov a in e mej svoje govorjenje, kar dela jako neprijeten utisek. Istotako zadovoljevala sta g. Verovšek in g. Perdan. Desetnika pa bi pozval k polkovnemu raportu ter mu povedal dve stvari: da se je treba naučiti svojo nalogo in se ne smijati brez vsake potrebe. Toliko na kratko. Občinstvo bilo je zadovoljno kakor rečeno in se smijalo prav pošteno.

— (Vrhovni zdravstveni svet na Dunaji) je včeraj sklenil, da se za sedaj ambulatorično cepljenje s Kochovim zdravilom še ne dovoli. Vsak slučaj cepljenja je naznaniti političnemu oblastvu in najskrbneje nadzorovati. Natančno treba preiskavati, od kod je mezga (limfa).

— (Vreme.) Tako neprijetnega vremena že dolgo ni bilo, kot je danes. Ulice in trgi so bili še polni snega, ko je začelo po noči deževati. Nastala je nepopisna brozga, s streh in žlebov pa lije kakor pod kapom. Res je, da so nekateri žlebovi polni snega, a ker ni pri vseh hišah jednako, se lahko pogodi, kateri gospodar je brezbrizen in nič ne stori. V tem oziru trebalo bi več strogosti, za odpravo snega in več delavnih sil. Mala Škofjaloka je v tem oziru na boljem, nego glavno mesto. V Škofjiloki je moral vsak gospodar potrebiti sneg in ulice in trgi so že snažni, v nas pa je baš obratno.

— („Kmetovalec“) ima v 22. šte. nastopno vsebino: Sušilnica za razne kmetijske pridelke. — Ivan Nikolić Tereščenko. — Razne reči. — Uprasanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Pri prvi obravnavi zatožen je bil 63letni kajzar Janez Lipoglav po domače Viček zaradi hudodelstva požiga. Mož osivel, z naočniki na nosu je, kakor ga slikajo priče in tudi občinski predstojnik, pravi strah občine, še večji strah pa, kakor se elegantno izraža predsednik g. Kočevar, ženskam, katere se ga boje, kakor „ta črnega“.

Večkrat je bil že kaznovan, prepri s sosedi, pravde in grozenje, da jim bode škodoval, je njegov pravi posel. Dne 22. avgusta t. l. je bil stari Viček posebno slabe volje in na um mu je prišlo, zapaliti gozd „V hribu“, v vasi Hotič, okraja litijskega. Gozd je lastnina kmetovalca Rovščeta, kateremu zatoženi Viček nikdar ni bil posebno prijazen, kakor sploh malokomu v celi vasi. Zakaj bi mu ne napravil škode, ko je bila prilika tako lepa. Rovščetov gozd se je komaj lepo zarasel, smreke, borovci in bukve so dobro uspevali. Tik lepo raztočega gozda bil je kup suhih vej, solnce je žgalo, in bila je suša, da bi si boljše noben požigalec želeli ne mogel, kajti vsak pastir bi znal, da ko že gori kup borovčevih vej, se bode gotovo užgalo tudi resje in mlado drevje, upanje Rovščetovih dedičev mora biti gotov plen požara. Tako je napravil svoj zlobni račun stari Viček; a prečrtan je bil popolnoma, ker je Rovščetova žena, ki se je Vička bala, čepela skrita v grmu, da je Viček videl ni. Ko je videla, da je zažgal in stekel s pogorišča, takoj je šla iskat pomoči. — Kosci in pastirji iz bližine so prihiteli in ogenj udušili, predno je zlobna nakana Vičkova postala resnica. Pogasili so prišli ogenj, a kmalu tudi vsi izvedeli „da tička zažigalca“ že imajo. Zatoženec vse odločno taji, češ, da ni niti hodil isti dan po stezi, nego po kolovozni poti in da je pol drugo uro bil prej doma, nego je nastal požar v gozdu. Zgolj sovrašтво, ker je dobil par pravi proti svojim sosedom, je uzrok, da so ovadbo napravili, on pa da je popolnoma nedolžen. Tobaka že ne puši 14 let, žveplenk pa nima nikdar pri sebi. Njegov zet to tudi potrdi, druge priče pa pravijo, da ko so šli letos kropit njegovo umrlo ženo, je Viček tik odra, kamor so njegovo ženo položili, prav korajžno iz pipe pušil. Viček je jako razjarjen, ko državnega pravdnika namestnik dr. Ferjančič dokazuje njegovo krivdo. Ponovljeno poseže v žep in nuha, najedenkrat pa pade liki nezavesten na tla. Uradni sluga ga kmalu zopet spravi k zavesti, in Viček je tedaj rekel, da ga je zgolj jeza tako omotila. Porotniki so vprašanje na hudodelstvo požiga z 10 proti dvema glasoma potrdili in obsojen je bil Janez Lipoglav, na štiri leta teške ječe poostrene vsak mesec s postom. Da se je kazen odmerila tako nizko, uzrok je v prvi vrsti starost zatoženca. Viček pridržaje si ničnosti pritožbe, kaže na razpelo in kliče: „Tudi ta je bil nedolžno obsojen, kakor sem jaz!“

— (Žrebanje državnih srečk iz 1864 l.) bilo je včeraj. Ser. 2988 št. 48 zadela glavni dobitnik, ser. 121 št. 38 zadela 20.000 gld., ser. 481 št. 72 10.000 gld., ser. 1970 št. 70 in ser. 3195 št. 44 po 5000 gld.

— (Lepa darila za Miklavž in božič.) Znana tvrdka Vaso Petričič v Ljubljani napravila je zelo lepo razstavo vsakovrstnih najnovjših, finih igrac, katero si je vredno poledati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Beligrad 1. decembra. Telegram iz Prokuplja naznanja, da so v petek Arnavti umorili srbskega stražnika v karauli št. 15. V Ivanjici umorili so Arnavti dva srbska pandurja.

Peterburg 1. decembra. Iz Vladivostoka se javlja, da mej prebivalstvom v Tientsinu močno vre. Vsled povodnji nastala je beda in prebivalstvo preti, da bode pomorilo vse Evropce, po tem pa pojde v Peking obračunat s cesarjem. Sicer so pa sedaj v Tientsinski luki za varstvo Evropecev štiri kitajske, jedna francoska in jedna ameriška vojna ladija.

Dunaj 2. decembra. „Wiener Zeitung“ ima v neuradnem delu od naučnega ministerstva dne 5. novembra izdano izvrševalno naredbo, po kateri ima naučnemu ministerstvu podrejeno državno učiteljsko osobje dolžnost, nositi uniforme.

Dunaj 2. decembra. Dolenjo-avstrijski deželni zbor vsprejel soglasno Dumble nujni predlog, da se učenjaku in dobrotniku Hyrtlu povodom osemdesetega rojstvenega dne (7. decembra) v adresi izreče deželnega zbora priznanje. Na poslanca Suessa predlog določil deželni zbor bednim strugarjem bisernomatičnim 6000 gld podpore in za ustanovni zaklad njih prodajalne zadruge 6000 gld. V debati o tem sta Lindheim in Naschauer Lueggera in Gregoriča napade na avstrijsko obrtnijo odločno zavračala.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju sili do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepčujočim ter kri čistečim uplivom. Cena skateltij 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (55-16)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Podpisano društvo šteje si v prijetno dolžnost, pre-
srčno zahvaliti se č. g. tajniku c. kr. kmetijske družbe
kranjske, Gust. Pirou, za izvrstni njegov pouk, ki ga
nam je podal o gospodarstvu in živinoreji pri shodu dne
26. p. m., potem č. g. opernemu pevcu Jos. Nollju za
krasno petje, č. g. pevcem ljubljanske čitalnice za so-
delovanje in g. P. Lozarju še posebej za spremljevanje
na glasoviru, Apaškim in št. Lenartskim pevcem,
slavnostnemu govorniku ter vsem drugim, ki so s
sodelovanjem ali s podporami pripomogli, da se je „Ein-
spielerjeva“ sla nost navzlic slabemu vremenu tako nepri-
čakovano sijajno izvršila. — Tudi posestniku hotela pri
„Sandwirthu“, g. Simonu, smo zahvalo dolžni, da nam je
v ta namen prepustiti blagovolil svoje elegantne prostore
in preskrbel dobro postrežbo, ter priporočamo njegovo go-
stilno vsem rodoljubom, ki dobajajo v Celovec, najtopleje.

V Celoveci, dne 1. decembra 1890.

**Za katoliško-politično in gospodarsko društvo
koroških Slovencev:**

Gregor Einspieler,
predsednik.

Filip Haderlap,
tajnik.

Zahvala.

Blagorodni gospod **Josip Gorup**, veletržec na Reki,
blagovolil je za podporo tukajšnji revni šolski mladini za
učne pripomočke in obleko 50 gld. podariti. Za ta veliko-
dušni dar se najtopleje zahvaljuje podpisano županstvo.

Županstvo v Loži, dne 1. decembra 1890.

(884)

Gregor Lah, župan.

Tuji:

1. decembra.

Pri **Maliči**: Dr. Globočnik iz Kranja. — Rosenstock,
Goldschmied, Günther, Menkeš, Krain z Dunaja. — Šerko,
Pogačnik iz Cerknice. — Braune iz Kočevja.
Pri **Slonu**: Steiner, Böhm, Podobnik, Lampel z
Dunaja. — Gasser iz Gorice. — Krelza iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarji**: Albanec iz Rovinja. —
Schinzel iz Gradca.
Pri **južnem kolodvoru**: Pasquali iz Gradca. —
Schulze iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

28. novembra: Marija Malaverh, beračica, 66 let,
sv. Petra cesta št. 79, za oslabljenjem.
30. novembra: Terezija Bilina, rokovičarjeva žena,
60 let, Židovske ulice št. 6, za emblehanjem možganov. —
Ana Marija Terglov, železniškega uradnika hči, 15½, me-
seca Resljeva cesta št. 18, za jetiko.

1. decembra: Marija Končar, puškarjeva vdova, 58 let,
Žabjak št. 2, za otrpnenjem pluć.

V deželni bolnici:

29. novembra: Jakob Komilo, pek, 31 let, za jetiko.
30. novembra: Ivan Žagar, dninar, 42 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
1. dec.	7. zjutraj	743.9 mm.	-2.0° C	brezv.	obl.	9.70 mm.
	2. popol.	741.5 mm.	0.6° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	740.2 mm.	0.0° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura -0.5°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 2. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.75	gld. 88.85
Srebrna renta	88.90	88.90
Zlata renta	108.—	107.85
5% marčna renta	102.—	102.15
Akcije narodne banke	980.—	983.—
Kreditne akcije	301.50	304.90
London	115.20	115.15
Srebro	—	—
Napol.	9.12	9.12
C. kr. cekini	5.46	5.46
Nemške marke	56.60	56.57½

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—	—
Ogerska zlata renta 4%	102	05	—
Ogerska papirna renta 5%	99	50	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	114	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	—
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	162	90
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Loterijske srečke 29. novembra.

V Linci:	12,	7,	57,	64,	47.
V Trstu:	17,	42,	9,	54,	69.

Zobozdravnik Schweiger

stanuje hotel „Stadt Wien“

(pri Maliči)

št. 23 in 24 — II. nadstropje.

Ordinira vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne,
od 2. do 5. ure popoldne

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure.

Najnovejša iznajdba v zobozdravništvu. — Najboljši
plombe, po barvi zobem prikladne. — Za vsa dela
se jamči. (800—12)

Kupčijo na debelo in drobno

s pomarančami, limonami
in figami (vse več vrst), dalje
s karfijolami, dateljni itd.

odprla sva

na Rimski cesti št. 5

(nasproti Treotu)

ter se priporočava za mnogobrojni obisk. Cene
bodo zelo nizke, ker imava direktno zvezo s
prvimi trgovinami.

(885—1)

S spoštovanjem

Čermelj—Kodela.

Miklavžev semenj v Litiji

bode letos

v torek 9. decembra t. l.

Županstvo v Litiji

dne 1. decembra 1890.

(887—1)

Župan: Mešek m. p.

Samo nekaj dnij še!

Zrebanje že dne 16. decembra 1890
ogerske državne dobrodejne loterije.

Glavni dobitki 60.000 goldinarjev.

Vsi dobitki 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. dobivajo se: Pri loterijski direkciji v Budimpešti (Pešta, Glavni
carinski urad, polnadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, — skoro
pri vseh poštah uradih, pri „Mercuriji“ na Dunaji in pri organih, nastavljenih v vseh
mestih in večjih selih za prodajo srečk.

V Budimpešti, dne 1. oktobra 1890.

(798—1)

Kralj. ogerska loterijska direkcija.

Za sv. Miklavža!

Kakor slednje leto po nizkih cenah

velika izber

(882—2)

raznih pekarstev.

Ivana Förderla

nasladna in kolačna pekarija.

Mesto, Lingove ulice.

Razpis službe.

Razpisuje se služba

vodje in upravitelja „Narodne Tiskarne“.

Ponudbe z dokazi zmožnosti pošljajo naj se

do 10. decembra t. l.

upravnemu odboru „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Restavracija dá se v najem!

Za hišo za turiste z delavsko kantino vred na
Jesenicah (886)

išče se spreten restavratôr

ki more uložiti kavcijo. Ponudbe naj se pošljajo

Kranjski stavbeni družbi v Ljubljani.

L. Luser-jev obliž za turiste.

**Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.**

**Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredebe.

**Ta obliž dobiva se le v eni velikosti po 60 kr.
zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.**

Dobiva se
v lekar-
nah.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovom
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu (na Koroš-
kem) C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kra-
nji K. Savnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wario; v
Radovljici A. Roblek;
v Celji J. Kupferschmid.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se prodaja: (874-1)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specializiranih, delikates-
nih prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.